

Salvtrediedobbelte, af hvad man fra den Side i Salen, hvortil jeg hører, hør den høie Regering ifjor et Tilbud, der her i Salen ogsaa fra forskjellige af andre politiske Modstanderes Side, fandt Anerkjendelse. Hvad her er foreslaaet, vil blive, naar vi fraregne det ordinære Beløb til Nybygninger, henimod 60 Mill. Kr. i 10 Aar, eller c. 60 Mill. Kroner, og dette er efter Priserne nu, men vi tør vist ganske roligt lægge 25 pCt. til paa Grund af Prisforhøielse i Løbet af de 10 Aar. Det bliver 75 Millioner Kr., og vi tør dernæst ganske roligt sige 25 pCt. til paa Grund af Overskridelserne paa de gjorte Overslag. Det bliver 90 Millioner Kroner. Jeg nærer i dette Dieblit ikke den fjerneste Tvivl om, at, hvis de Foranstaltninger, som her ere skitserede, skulde være fuldførte om 10 Aar, vilde vi staa ikke ved 60 Millioner Kr. men ved 90 Millioner. Den høitærede Minister har naturligvis brugt sine Folk til at udarbejde os disse Forslag. Ifjor var man dog ikke kommen videre, end at man dog alligevel maatte se at sende et Par Kapitainer ud for at gjøre sig bekendte med de nyere Befæstningsanlæg og Sigt i Udlanbet, forinden man skred videre, og lad det nu være to udmærkede Officerer, der have brugt deres Tid vel i et Par Maaneder eller 3, hvem borger os alligevel for, at, trods denne Tilvæxt i Sagtyndighed fra ifjor, den ganske Militæretats i Øvrigt dygtige og flinke Ingenieurkorps har været i Stand til at give os saadanne Beregninger og saadanne Forslag, som selv indenfor den halve Del af den Tid, for hvilken de ere foreslaaede at skulle gjælde, i og for sig ere paalidelige. Ja, jeg tillader mig at udtale en bestemt Tvivl i den Henseende. Men det var nu Pengene! Naar der nu staar 60 Millioner, tillader jeg mig at regne, som om det var 90 Millioner, og jeg nærer ikke Tvivl om, at jeg, hvis vi tænke os 10 Aar fremad, vil faae Net. Men selv de 60 Millioner ere det Salvtrediedobbelte af det, vi hør ifjor, Pantserfildet fraregnet. Vi hør 30 Millioner Kr. indbefattet Pantserfildet, som nu er under Bygning, det var kalkuleret til c. 5 Mill. og det gaar vel lidt høiere, saa vi faae altsaa mellem 24 og 25 Millioner tilbage, og de forlangte 60 Millioner er saaledes omtrent det Salvtrediedobbelte deraf. Under disse 60 Mill. findes Befæstningen af Aggersøund, som vi dengang troede paa Regeringens Autoritet at burde gaa ind paa, uagtet ganske vist Regeringen har changeret ikke saa lidt med Hensyn til Forslaget til dette Befæstningsanlæg, men det er dog bekendt, at der blandt de Sagtyndige næres Tvivl om Nytten og Nødvendigheden af den hele Foranstaltning. Jeg glæder mig til den Debat og de Oplysninger, vi derom kunne faae ved Sagens senere Behandling, thi det gjør mig ondt, naar man skal gaa ind paa Noget, at man da ikke gaar ind paa det med om ikke fuld saa dog nogenlunde Tillid til, at Pengene ikke ere rent

spilte ligeoverfor det Diemed, hvortil de skulle benyttes. Men foruden dette have vi Kjøbenhavns Søbefæstning uden flydende Forter, og vi have navnlig Kjøbenhavns Befæstning mod Landsiden. Den kommer med den bestedne Sum af 14 Millioner Kroner. Efter den Forklaring, vi her have faaet af den nuværende høitærede Krigsminister, skulde det være tilstrækkelig, men efter den Forklaring, vi faae af andre tærede Militære, som man ikke veed muligvis kunne blive Krigsministre inden kort Tid, og altsaa komme med deres Forslag, vil der behøves ikke saa faa Gange 14 Millioner, for at man kan nogenlunde faae tilfredsstillet Hensynet til Kjøbenhavns Befæstning mod Landsiden. Uagtet jeg selvfølgelig ikke nærer den ringeste Tvivl om den høitærede Krigsministers Loyalitet med Hensyn til det, han forlanger, siger jeg dog, at disse 14 Millioner ere en Finger, rakt ud fra Militærbestyrelsens Side, og, hvis vi tage den, maa vi tilføi komme til at tage den hele Haand. Dannevirkebefæstninger have vi havt nok af. Noget eller Intet; og vi komme da til Principet: Er det det, vi ville, ere vi overbeviste om, at det er til virkelig Nytte for Danmarks Forvar, at Kjøbenhavn befæstes mod Landsiden, eller kunde der ikke tænkes en politisk Situation, hvor det blev en virkelig Fare. Jeg siger, de 14 Millioner lader jeg mig ikke berolige af, jeg er tilbøjelig til at tro, at vi snarere, hvis vi gribe de 14 Millioner, maatte sætte mindst 60 Millioner, og 60 Millioner til de nævnte 90 Millioner det bliver 150 Millioner (Modsigelse). Der bliver næppe en Skilling at slaa af efter det System, her er Tale om. Den høitærede Krigsminister kan for sit Vedkommende have fuldstændig Ret til at modsig mig, det negter jeg ikke, men den tærede Krigsminister maa tillade os, at vi se forbi hans høitærede Person til den hele Bevægelse, hvoraf de 14 Millioner ere fremstaaede, og at vi dømme om, hvad dette bærer i sit Skjød. Nu er det ikke alene de 60 Millioner eller de 14 Millioner, det er ikke alene Pengene til Kjøbenhavns Befæstning, der behøves, naar vi tale om dette Spørgsmaal, sjøndt det er min fulde Overbevisning, at vort lille Land vil svækkes i mangfoldige Henseender, hvis vi gaa til at anvende 100 a 150 Millioner i Løbet af 10 Aar til vort Forsvarsvæsen. Vi ville komme til at se megen Udvikling paa forskellige aandelige og materielle Omraader standset af Mangel paa den nødvendige materielle Næring, og dette vil atter pve sin svækkende Indflydelse paa andre dermed i Forbindelse staaende Førgreninger af vort offentlige Liv og Virksomhed, saa at vi ikke kunne beregne den Skade, der kan flyde af en saadan Sammenbinding af saa store Kapitaler til et Formaal, som selv set fra et militært Synspunkt i alt Fald har sine store Betæneligheder, og som iøvrigt ikke i pekuniær Henseende er produktivt. Men det er ikke alene den finansielle Side af Sagen, vi maa se paa, men naar vi i det Hele